

Psalm 72:12

*“Want Hij zal de nooddriftige redden, die daar roept,
alsmede de ellendige en die geen helper heeft.*

De Koning

1 Hij komt

2 Hij zal

3 Hij redt

Gemeente,

Psalm 72 moeten we plaatsen helemaal aan het eind van Davids leven. Salomo is koning geworden. Dat vinden we in I Koningen 1 en 2 beschreven. David ligt op zijn ziekbed en sterfbed. En David bidt voor zijn zoon. En voor de taak die hij heeft gekregen. David weet maar al te goed hoe zwaar die taak is: koning zijn. En hoe hij daarin soms enorm gezondigd heeft. En hij hoopt ahw één ding: dat mijn zoon het beter zal doen dan ik gedaan heb. Dat mijn zoon echt tot heil van het volk zal mogen regeren. En het laatste wat hij doet is bidden voor Salomo.

Dat is wel een diepe les. Het eerste waar je mee begint: bidden voor je kindje, zodra je weet dat je in verwachting mag zijn. Is ook het laatste wat overblijft: op je sterfbed: bidden voor je kind, kinderen, dat ze in Gods weg mogen wandelen, dat ze van nut mogen zijn voor Gods Koninkrijk. Waar maken we ons nou ten diepste druk om? Wat weegt ons nou het zwaarst voor ons nageslacht? Wat zal dat op Salomo een indruk gemaakt hebben: de laatste woorden van mijn vader, waren een gebed voor mij.

Nou loopt het wat door elkaar heen in deze Psalm. Waar bidt David en waar profeteert hij van de vervulling? Je kan het soms beide vertalen: Heere, geef.... maar ook: de Heere zal geven.... Wat dan allemaal? Een rijk van vrede en gerechtigheid. Van goede verhoudingen. Eerlijk, rechtvaardig. Zoals God bedoeld heeft. Verdrukkers worden opgepakt en berecht. Het volk zal de HEERE vrezen en Hem dienen, zich aan Hem onderwerpen. De rechtvaardigen zullen bloeien, bloeien en opbloeien in godsvrucht en getuigenis. En dat zal altijd zo blijven. En dat zal overal zo zijn. Tot de einden der aarde. Van de Middellandse Zee tot de Indische Oceaan. Koningen zullen voor hem buigen. Iedereen zal komen en knielen. Joden en heidenen. En zo zal de naam van de koning van geslacht tot geslacht tot in eeuwigheid bekend blijven.

Dan gaan we ons afvragen? In wie is dit nou vervuld? In Salomo? Sommige dingen wel. Of ten dele in elk geval. Vrede, koningin van Scheba die kwam, groot rijk. Maar... toch niet in alles. Zo groot is zijn rijk nooit geweest, zoveel koningen hebben niet geknield voor hem, heel

het volk vreesde de HEERE niet. Het zijn flarden, lichtpunten. Niet meer, niet minder. Dus niet ten volle in Salomo. Dus: wachten, wachten totdat de echte opvolger komt. Honderden jaren later. Hizkia, Josia. Sommige dingen wel, soms meer dan bij Salomo, maar niet in alles volkomen. Weer wachten dus, nog langer wachten. Wie dan wel? Jezus, de grote Zoon van David, de meerdere Salomo. Mensen vrezen de HEERE door Hem, Zijn rijk is over heel de wereld uitgebreid, koningen buigen voor Hem. Ja! Maar toch....nog niet ten volle. Niet overal vrede, verdrukkers gaan nog te keer. Weer wachten, nog langer wachten. Wanneer dan? Tot de wederkomst van de Heere Jezus! Dan zal deze Psalm in vervulling gaan, helemaal en volkomen. Als Jezus wederkomt op de wolken.

1 Hij komt

Dat is Advent: Jezus komt! En elke adventstijd dient ertoe om die verwachting levend te houden. De verwachting van dit Koninkrijk, zeg maar van de nieuwe hemel en de nieuwe aarde. Hoeveel is daarvan over in de kerk, 3000 jaar na Salomo, 2000 jaar na Jezus' 1^e komst naar de aarde? En de adventstijd, en de herdenking van kerst wil de verwachting levend houden: dit rijk komt! En het Heilig Avondmaal is als een voorteken ervan: Hij komt. Totdat Hij komt! Om al de Zijnen dit volmaakte koninkrijk te schenken. Om al Zijn vijanden voor eeuwig de toegang te ontzeggen dat zij Zijn rijk niet meer onveilig kunnen maken. Wat is de verwachting, wat is het verlangen na zoveel adventsweken in ons leven? Hoeveel jaar al meegemaakt? Mag de HEERE vragen: wat is nou de vrucht aan verwachting van Mijn rijk? In hoeverre rekent u ermee? Wacht u erop? Verlangt u ernaar? Nog een keer geeft God Adventsweken, geeft Hij het Heilig Avondmaal om die verwachting op te roepen, aan te wakkeren. Laten we bidden: Heere, geef er die vrucht op, laat het dat mogen uitwerken.

Dat is Advent: Jezus komt, Psalm 72 wordt vervuld. Verwacht Hem. Dat geeft ook de oproep: weest bereid. Dat geeft ook de vraag: bent, ben jij, ben ik bereid? En het Heilig Avondmaal brengt die vraag nog dichterbij ons. Als Jezus komt in brood en beker, tekenen van Zijn koninkrijk, bent u dan bereid? Hoort u erbij, of staat u erbuiten? Bent u toebereid in heiliging, verlangen, godsvrucht? Wat is het goed dat er 4 keer per jaar zo'n voorbereidingsweek is. Zodat die vragen echt naar ons toekomen. Want we laten ze zo makkelijk liggen. We weten het op zich wel met ons verstand, maar we leggen het zo makkelijk naast ons neer. Leven er langsheen. Wat goed en nodig dat er 4 weken in het jaar zijn waarin die vraag echt naar ons toekomt: ben je bereid? Als nou volgende week Jezus niet zou komen in brood en wijn, maar op de wolken, wat dan?

Of: leven we ook in de voorbereidingsweek er langsheen. Het is

toch niet voor mij, en daar kan ik best mee leven ook. Natuurlijk ga ik aan, niet aangaan is ongehoorzaam zijn, maar je beproeft je hart en leven weer niet of het ook echt kan en mag. Laat toch de voorbereidingsweek niet voorbijgaan. Laten we gebruiken, de diensten, ook woensdagavond, een boekje, discipline. Laten we bidden: Heere, geef dat ik er niet omheen kan om zelfbeproeving, voorbereiding.

2 Hij zal

Davids gebed zal vervuld worden. Het rijk van de meerdere Salomo zal komen. En daar zullen de rechtvaardigen bloeien en enkel vrede hebben. In God, met elkaar. En dan komt onze tekst die begint met 'want'. Dus onze tekst geeft een reden, een oorzaak aan. Geeft antwoord op de vraag hoe dat komt, en hoe dat kan. Hoe kan dat dat er in dat rijk mensen zullen zijn? En dat die zondaren daar eeuwig zullen bloeien voor God. Hoe is dat mogelijk? Misschien heeft die vraag wel een hele diepe laag voor iemand: hele persoonlijke laag: hoe kom ik daar? Hoe kan dat, hoe zal dat ooit kunnen, dat ik in dat rijk kom? Zal dat ooit kunnen voor mij? Die vraag hebt u gekend. Of u kent hem nu. Of u moet hem leren kennen. Hoe kom ik in dat rijk?

Want Hij zal de nooddruftige Ho even. Stop. Want voor je het weet lees je over het Evangelie heen. Hoe komt het, hoe kan het dat zondaren in dat rijk zullen zijn? Want Hij..... Daar hebt u het! Daar golft het Evangelie naar ons toe. Want Hij.... Híj zal.

Dus niet: ik zal, zij zullen. Of ik heb, zij hebben.... Pas dat maar toe op uw avondmaalsgang als u ooit aan mocht gaan: hoe is dat gekomen? Hoe kwam u daartoe? Zegt u dan zeg jij dan; ik heb... Ik heb een keer besluit genomen. Ik heb een keer gedacht en nou moet het ervan komen. Is dat alles wat we ervan zeggen kunnen? Is dat het enige? Bent u vreemd aan de diepste laag: Heere, Gij hebt..... Gij hebt getrokken, Gij hebt geleid. En als U het niet gedaan had, was het er nooit van gekomen....

Nee, niet: ik zal, zij zullen. Ik zal me beter voor gaan bereiden. Ik zal God beter gaan zoeken. Ik zal ernstige worden. Ik zal me over bepaalde dingen heenzetten. Ik zal..... Als dat het is, dan komen we er niet, echt niet. Of bent u iemand bij wie alle 'ik zal's....' bij de handen zijn afgebroken? Niets van terechtgekomen, altijd weer loopt het op niks uit. Altijd weer leeft het misschien ven op en daarna zakt het weer aan de grond. Al je 'ik zal's ' zijn uit handen geslagen. Hoort hier het Evangelie: Hij zal... Hij zal het doen! Hij zal zalig maken. Hij zal berouw geven, Hij zal ernst geven, Hij zal een nieuw hart geven, Hij zal vrede geven. Hij zal.... De haven voor drenkelingen op de zee van hun 'ik zal's'.... Hij

zal... Daar mag je binnenspoelen zagezegd, binnenvluchten. Hij zal. Dat is het Evangelie. Hij zal het doen.

Hij zal de nooddrufte reddend, en de ellendige. Dat gaat over mensen die er niet best aan toen zijn, die het niet breed hebben, dat snappen we wel uit die woorden. Nooddrufte geeft aan: dat komt omdat zij onderdrukt worden. Ze zijn er slecht aan toe omdat ze door anderen dwarsgezeten worden. Aangevallen, neergeslagen. Door vijanden. Denk aan de duivel en de zonde. Die kan aanvallen. Met verzoeken. Dingen aantrekkelijk voorstellen. De makkelijkste weg voorspiegelen. Niet teveel en te diep nadenken, waarom zou je niet. En trekken dat de duivel met de zonde doet. Denk aan aanvechtingen. Daar onderdrukt hij graag mee. Drukt hij alle hoop mee onder water. Dat de hoop en het vertrouwen stikt. Zoveel gezondigd, alweer gezondigd, zo erg gezondigd. Dat kan niet, dat kan nooit meer. Dat kan nu niet en zo niet in elk geval.

En wat zegt de catechismus? Dat wij van onszelf zo zwak zijn dat wij geen ogenblik kunnen staande blijven. Zo zwak. Geen ogenblik. Omdat we ons zelf eraan uitgeleverd hebben. Wat doet zo'n mens? Roepen! De nooddrufte die daar roept. Help. Als je onder water geduwd wordt en je kan het niet tegenhouden, wat doe je dan? Roepen. Ontferm U, anders verga ik!

En de ellendige. Dat ziet erop dat je machteloos en krachteloos bent. Zelf geen enkele kracht hebt om iets te doen om je te helpen. O ja, soms lijkt het dat ik heel wat mens ben. Lichamelijk, dat ik beresterk ben, kerngezond, bezig kan blijven, bergen werk verzetten. Soms lijkt het dat ik heel wat kan. Geestelijk. Dan getuig ik, dan voel ik me zeker, dan overwin ik een zonde, dan leef ik gedisciplineerd. Het lijkt of ik heel wat mens ben en aan kan. Zo'n klimoproos lijkt heel wat mens als hij zo hoog klimt. Sterke takken. Maar haal je het rek weg: dan zakt hij als een pudding in elkaar. Kan zichzelf niet overeind houden. Maar...als God Zijn hand even inhoudt, als God Zijn hulp even onttrekt...dan kan ik niks. Niet meer bewegen, niet meer geloven, niet meer getuigen, niet meer hopen, niet meer strijden, niks. Dat erkennen. Daar achter komen. De ellendige en die geen helper heeft. Omdat niemand helpen wil? Of omdat niemand helpen kan: mijn ellende is zo groot, niemand kan helpen. Al zouden alle dominee's om mij heen staan, alle gelovigen van Waarder en omstreken: mijn ellende is zo groot, geestelijk dat geen mens mij helpen kan. Om mijn schuld te dragen, om mijn hart te vernieuwen, om mijn hoop te doen leven, dat kan geen mens. Daar is Iemand voor nodig die God is. Want mensen helpen niet.

Wat zingt dan onze berijming? Behoeftig volk in hunne noden, in

hun ellende en pijn, gans hulpeloos tot Hem gevloeden zal Hij ten Redder zijn. Hij zal! Zulken: die onderdrukt worden en alleen maar kunnen roepen. Die krachteloos zijn en niet door zichzelf of mensen geholpen kunnen worden. Zulken verlost Hij! Zijn er zulken?

Of geldt dat woord uit Openbaringen 3. Gij zegt: ik ben rijk en verrijkt en heb aan geen ding gebrek en gij weet niet dat gij zijt ellendig en arm en jammerlijk en blind en naakt? Nooit aan de grond gekomen. Nooit leren roepen? Nooit gans hulpeloos geworden? Dat moeten we toch zeggen: er dreigt ook in onze kring een gelovigheid te komen en godsdienstigheid die hier niet van weet en weten wil. Die ten avondmaal gaat, maar nooit heeft leren roepen uit de nood en nood gans hulpeloos geworden is. Zij noemen zich gelovigen, maar zijn nooit geknakt in eigen kracht en nooit aan de grond gekomen met zichzelf.

3 Hij redt

Niet ik zal... niet zij zullen, maar Hij zal. Dat is Evangelie. Evangelie. Voor die zelf er niet tegenop kan, tegen duivel en zonde, voor wie zelf krachteloos is ten goede. Hij zal verlossen. Letterlijk staat er: ontrukken. Uit de greep halen van. Zoals je dat kunt voorstellen als een jongen op schoolplein een fietssleuteltje heeft gepakt van een ander. En dat in en kast heft gestopt en daar recht voor staat. En dan komt er een grote broer aan die hem aanvalt en overwint. En dat fietssleuteltje uit de kast ontnemt, afneemt. Zo moet je dat toch zien, niks mooier. Dat doet Jezus. Hij komt zondaren ontnemen ontrukken aan de macht van de satan.

Daarvoor is Jezus gekomen. Advent, kerst. Om de satan aan te vallen en te overwinnen. Om met satan te strijden. Hij heeft satan verslagen en de zonde overwonnen. Tot het einde toe. Vaak is Hij verzocht, maar Hij bleef staand en overwon. Droeg de zondeschuld weg. Het grote wapen van de duivel. Dat als een rotsblok ervoor staat. Ertussen staat. Maar Jezus droeg het weg tot in de hel. Hij heeft de duivel overwonnen en Hij kan nooddriftigen verlossen. Ontrukken uit Zijn macht. Hij heeft er de macht voor! Jezus is Zijn Naam. Hij is God. Hij heeft macht om schuld weg te dragen, de hel te doorstaan voor u en jou. Hij is God. Hij heeft macht je hart te vernieuwen, harten te veranderen.

Hij ontzet uit satans macht. Hij zet over. En als satan later weer terugpakt, en weer zijn klauwen uitsteekt en vastgrijpt en verstrikt in zonde, vertwijfeling dan doet Hij het weer. Hij breekt de klauwen van de duivel open en rukt je eruit los.

In vers 13 staat ook nog het woord verschonen. Dat betekent letterlijk: medelijden hebben. Bewogen zijn. Denk aan Hebreeen 4: de medelijdende Hogepriester, die in alle dingen is verzocht geweest doch

zonder zonde. Maar Hij is Mens geworden. Hij kan medelijden hebben. Als Hij hoort zuchten en roepen. Als Hij iemand ziet die geen helper heeft omdat hij niet te helpen is door mensen. Hij is zo met ons lot bewogen. Hij is vol ontferming. Over wie zichzelf niet helpen en redden kan en door geen mens te redden is.

Hier is uw Koning. Meer dan Salomo is hier! Hij ontzet uit satans macht. Die eerste, principiële keer. Om over te zetten uit satans rijk in Zijn koninkrijk. Maar ook als je weer terugvalt, weer teruggepakt bent, door zijn klauwen gegrepen. En Hij is bewogen, Hij heeft medelijden en is vol ontferming. Zo bereid tot hulp en redding. Hier is uw Koning. Hij zal redden Hij zal verlossen. Heeft u werk voor Hem. Hebt u Hem nodig? Niet omdat u zelf nog iets kunt, maar omdat u zelf niets kunt. Niet omdat u zelf nog een beetje weerstand kunt bieden, maar omdat u anders verloren blijft en gaat. Voor wie elk 'ik zal' is afgebroken, Hij zal redden! Hij kan zoveel Hij is machtig, dat u geen enkele aanzet hoeft mee te brengen, geen enkel begin, of geen enkele geschiktheid of bekwaamheid. U zou zijn macht en ontferming onteren als u zou denken dat u iets eerst zelf moet hebben als begin, of als u zou denken dat u Hem ergens mee gewillig moet maken en behulpzaam moet zien te krijgen. Hij is één al ontferming in Zichzelf. Hij is volkomen machtig om te redden zonder dat u hem ook maar één handje helpen kan. Hier is uw Koning, meer dan Salomo.

Hij zal ontrukken uit satans macht, kracht geven tegen de duivel. Hij zal wegdragen de schuld, Hij zal het hart vernieuwen met verlangen, berouw. Hij zal eens laten bloeien in godsvrucht. Hij zal doen bloeien in eer voor God. Hij zal vrede geven met God volkomen in het hart en met alle broeders en zusters. Als Zijn rijk komt in volkomenheid. Een en al vrede, volheid, bloei en zaligheid.

En nou onderstrepen we nog één woord uit onze tekst voor elkaar. Belangrijk woord. Hij zal..... Zál. Dat is een belofte. Hij zál dat doen. Gans hulpeloos tot Hem gevloeden zál Hij ten Redder zijn. Dat woord kan onder spanning staan. Dat woord is een brug naar God toe. Maar wat kan die brug belast worden. Ja, maar; ik merk het niet. ik voel er niets van. Ik ben het niet waard. Ik voel me juist afgewezen en mijn hart blijft zo koud. Als ik er maar wat van merkte, dan zou ik durven geloven en komen en tot het Heilig Avondmaal gaan. Maar ik merk er zo weinig van en ik ben het zo onwaardig.

Hij zal.... Zal Hij ten Redder zijn. Hij zal.. Dat belooft Hij. En dat woordje is de brug om over te gaan tot God. En die brug kan het aan, al die belasting van , ik voel het niet, ik merk het niet, ik ben niet waardig. Die brug is sterk genoeg. Hij zal.... Hier in beginsel. Straks volmaakt. Ja,

maar het lijkt er nog niet op. Ik voel zo weinig van hemelse vrede en vreugde en zaligheid. Weet u, daarvoor geeft Hij juist het Heilig Avondmaal. Ik zal.... Geloof dat toch. Ik geef er zelfs een teken en een voorschot bij. Dat Ik zal verlossen en verschonen. Zou Ik zeggen en niet doen? Zou Ik beloven en niet nakomen? Zou Ik een teken erbij geven en toch onbetrouwbaar zijn? Zou Ik een zegel geven en daarmee voor de gek houden? Hoop willen bieden die Ik niet vervullen zal?

Geloof het toch. Ben Ik uw vertrouwen niet waard? 't Behoeftig volk in hunnen noden, in hun ellende en pijn, gans hulpeloos tot Hem gevloeden, zal Hij ten Redder zijn. Ik kan het beproeven, Ik kan laten wachten, Ik kan lijken niets te doen of juist het tegenovergestelde, maar Ik kan niet liegen, Ik kan niet onbetrouwbaar zijn. Gans hulpeloos tot Mij gevloeden zal Ik u ten Redder zijn.

Gelooft gij dat.....? Omdat Hij het belooft?

Amen